

Journal of Education Studies

Volume 15
Issue 3 January-March 1987

Article 12

January 1987

ทำ ไม่ ต้อง ทำ ไม่ : วิทยาศาสตร์ กับ ปัจก เรียน ประ ณ ศึกษา

คง นารถ เดช ฉรุ่งค์

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal>

Recommended Citation

เดช ฉรุ่งค์, คง นารถ (1987) "ทำ ไม่ ต้อง ทำ ไม่ : วิทยาศาสตร์ กับ ปัจก เรียน ประ ณ ศึกษา," *Journal of Education Studies*: Vol. 15: Iss. 3, Article 12.

DOI: 10.58837/CHULA.EDUCU.15.3.12

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal/vol15/iss3/12>

This Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Education Studies by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

illacapeeaybpocakatn

ทำไมต้องทำมา： วิทยาศาสตร์กับนักเรียนประถมศึกษา

นันนารถ เดชณรงค์

ในสังคมของเราทุกวันนี้ ทุกคนล้วนมีความคิดความเห็นด้วยกันทั้งนั้น แต่ก็มีผู้ใหญ่จำนวนไม่น้อยที่ความคิดในเชิงเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ไม่ค่อยมี ตัวอย่างเช่น ทำไม่ไม่ข้ามถนนโดยใช้สะพานลอย หรือตรงทางข้ามทางม้าลาย เขาอาจจะตอบว่า “มันสะกดดี” ทั้งที่เขารู้ดีว่าการข้ามถนนแบบสะปะสะปะ เช่นนี้อาจถูกชนถึงพิการหรือเสียชีวิตได้ง่ายๆ การที่เขาตอบว่า “ข้ามถนนตรงไหนก็ได้ที่มันสะกดดีนั้น เป็นการตอบโดยใช้ความคิดที่ขาดหลักของเหตุผล

คนที่เคยเป็นผู้ใหญ่แล้วจะไม่ยอมรับเรื่องฝีกหัดให้มีความคิดเชิงเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ เพราะการสอนผู้ใหญ่นั้นเป็นเรื่องยากเย็นยิ่งนักเป็นที่ทราบกันมาแต่ครั้งโบราณกาลแล้วว่า “ไม่แก่ด้วยอายุ ไม่อ่อนด้วยกำลัง” กล่าวคือ

ไม่แก่ก็เปรียบเสมือนผู้ใหญ่ที่ยังคงอยู่กับความคิดของตนเอง ไม่รับรู้ถึงความคิดนั้นจะถูกปฏิประการใดไม่ยอมด้ด และด้ดให้อ่อนได้ยากถ้าด้ดแรงก็จะหักไปเลย ส่วนไม่อ่อนซึ่งเปรียบเสมือนเด็ก ยอมรับการสอนการฝึกในเรื่องต่างๆ จึงเหมาะสมที่จะฝึกหัดให้เป็นคนที่มีความคิดเชิงเหตุผลทางวิทยาศาสตร์เสียทั้งแท้ยังเล็กๆ

การที่ประเทศไทยจะพัฒนาให้เกิดความรุ่งโรจน์ประสบความสำเร็จได้จำเป็นจะต้องปลูกฝังให้เยาวชนมีความคิดเชิงเหตุ-ผล ทางวิทยาศาสตร์ เพราะเมื่อเข้าเติบโตเป็นผู้ใหญ่เขาก็จะนำความคิดเชิงเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ไปใช้ให้เกิดคุณประโยชน์แก่ตัวเข้ามา และประเทศไทยอันเป็นที่รักของเรานิวัฒน์

วัยเด็ก โดยเฉพาะเด็กประถมศึกษาเป็นวัยที่มีความอยากรู้อยากเห็น เมื่อได้ประสบ

การณ์ใหม่ๆ เข้มกักษะมีคำถามว่า ทำไมเป็นอย่างนั้น ทำไม่เป็นอย่างนี้ ทำไมๆ และ ทำไมอยู่บ่อยๆ ยกตัวอย่างเช่น เมื่อถึงวัยเข้าโรงเรียน เด็กหลายๆ คนไม่ยอมไปโรงเรียนอย่างจะอยู่บ้าน อยู่กับคุณแม่ บางคนก็ร้องห่มร้องไห้ คำถามที่พ่อแม่มักจะได้รับคือ ทำไมเข้าถึงต้องไปโรงเรียน ซึ่งเป็นเรื่องที่พ่อแม่ก็ให้คำตอบที่มีเหตุผลกับเขาได้ว่า เด็กๆ ต้องฝึกหัดอ่านเขียนเรียนหนังสือ เพื่อความเจริญรุ่งเรืองต่อไปภายภาคหน้า เป็นต้น

การที่จะพัฒนาเด็กให้มีความคิดเชิงเหตุผลทางวิทยาศาสตร์จะต้องเริ่มจากการเลี้ยงดูในครอบครัวก่อน บิความต้องการจะต้องพยายามยึดหลักของเหตุผลในการสอนบุตรธิดาให้มากๆ อย่าได้ใช้วิธีหลอกลวงง่ายๆ เพื่อให้เด็กเกิดความหวาดกลัวผิดๆ เช่น เวลาเด็กโยยร้องไห่น่ารำคาญ คุณพ่อหรือคุณแม่ หลอกว่า “ร้องลงเข้าเต้อะ เดียวยกชี้จับไปหักคอจิมน้ำพริกกินเสียดอก” การหลอกลวงโดยไร้เหตุผลเช่นนี้จะคิดเข้าไปในใจให้สำนึกของเด็กอันเป็นสาเหตุหนึ่งที่จะพอให้เขากิดความคิดที่ไร้เหตุผลสนับสนุนท่อไปในอนาคต

โรงเรียนเป็นสถาบันสำคัญอีกแห่งหนึ่งในการที่จะปลูกฝังความคิดเชิงเหตุผลทางวิทยาศาสตร์ให้กับเยาวชนวิชาที่สอนเด็กได้ดีที่สุดคือ วิชาวิทยาศาสตร์นั้นเอง เพราะเป็นวิชาที่

ศึกษาเกี่ยวกับธรรมชาติล้อมรอบตัวเรา เช่น ดิน น้ำ ไฟ ลม สิ่งมีชีวิตทั้งพืชและสัตว์รวมทั้งมนุษย์ จักรวาล และอวกาศก็เป็นเรื่องของธรรมชาติที่ใกล้ตัวอยู่กับเราอย่างต่อเนื่อง ยังมีปรากฏการณ์ธรรมชาติต่างๆ เช่น พายุร้อน พายุฝ่า

การสอนวิทยาศาสตร์ นอกจากรู้ได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่องราวของธรรมชาติก็กล่าวมาแล้ว วิธีการสอนที่ดีจะช่วยฝึกฝนให้เด็กมีความคิดเชิงเหตุผลทางวิทยาศาสตร์เชื่อตามความเป็นจริง ไม่ใช่รู้จักธรรมชาติอย่างผิดๆ โดยคิดเอาเองว่า ธรรมชาติเป็นสิ่งลับ ก่อให้เกิดความหวาดกลัวแล้ว ใช้วิธีปลุกปลอนใจให้เข้มแข็งด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การเชื่อถือโคลาง การกรอบให้วพระอาทิตย์ พระจันทร์

แนวการสอนวิทยาศาสตร์ในเด็กประถมศึกษาที่มุ่งสอนให้เด็กได้คุ้นเคยกับการกระบวนการ การแก้ปัญหา โดยพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยให้เด็กทำกิจกรรมทำการทดลองด้วยตนเอง ฝึกให้เด็กเป็นคนช่างสังเกต ช่างหาเหตุผล สรุปผลการทดลองเพื่อให้ได้แนวคิดหลักและตอบคำถามเกี่ยวกับการทดลอง เพื่อเป็นแนวทางนำไปสู่คำตอบที่ต้องการ ก็จะได้คำตอบว่า “ทำไมๆ ต้องทำไม่ ซึ่งเป็นการพัฒนาความคิดเชิงเหตุผลทางวิทยาศาสตร์อย่างดียิ่ง

เพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ขอยกตัวอย่าง เช่นสอนอย่างไร จึงจะพิสูจน์ให้เด็กเห็นว่า “อาคารมีอยู่ทุกหนทุกแห่ง” ข้อความประโภคนี้เป็นความจริง

ขั้นตอน ทดลองโดยให้เด็กสังเกตจากการสัมผัสนับอาคารรอบ ๆ ตัวเรา บางครั้งเราจะรู้สึกเย็น (เมื่อมีลมพัด) หรือสังเกตสิ่งรอบตัว เช่น การไหวของใบไม้

ขั้นตอน ไปให้เปรียบเทียบ โดยครูนำลูกไปบ่อบำพาให้เด็กเป้า เมื่ออาคารเข้าไปภายในลูกบ่อบำพาจะขยายตัวพองขึ้น และให้นักเรียนไปหาที่ทันก์เรียนคิดว่าที่นั้นไม่มีอาคาร ครูแจกถุงพลาสติกให้นักเรียนเบิดปากถุงให้วางและรับปากถุงเข้ามาทันทีให้แน่น ก็จะพิสูจน์ได้ว่าที่นั้นไม่มีอาคารจริงหรือ

แม้แต่ในดิน ก็สามารถพิสูจน์ให้เด็กเห็นได้ว่ามีอาคารแทรกอยู่ โดยให้เด็กตักน้ำมารครีบด้วยแล้วนำก้อนดินหยอดลงไปในน้ำจะพบว่ามีฟองอากาศผุดขึ้นมา

จากขั้นตอนการสอนง่าย ๆ เช่นนี้ ก็จะฝึกให้เด็กเป็นผู้ที่มีความคิดเชิงเหตุผล ทางวิทยาศาสตร์

โดยสรุป การสอนความคิดเชิงเหตุผล ทางวิทยาศาสตร์ นับว่ามีบทบาทสำคัญที่จะช่วยกระตุ้นความคิดของเด็กในเมื่อเข้าสู่ชีวิต การณ์ต่อไป จากการตั้งคำถามว่าทำอะไรเป็นเช่นนี้ ซึ่งเป็นการคิดค้นคว้า หรือลองมือทดลองปฏิบัติ เพื่อหาเหตุผลต่อไป ถ้าหากประเทคโนโลยีของเรามีบุคคลที่จะคิดหรือทำอะไรก็แล้วแต่ล้วนมีเหตุผลสนับสนุนประกอบ โดยมีเจตนาดี ต้องสังคมส่วนรวมเป็นทังหมด กันบัวเป็นคุณประโยชน์อย่างมหาศาล ทั้งกับบุคคลผู้คนเอง กับครอบครัวของเข้าและชาติบ้านเมืองอันเป็นที่รักยิ่งของพากเราชาวไทยทุกคน ซึ่งพากเรามีหน้าที่ต้องดำเนินบำรุงให้เกิดความเจริญก้าวหน้าต่อไปในอนาคต